

Arrest

nr. 273 114 van 23 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
 Langestraat 46 / 1
 8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 25 maart 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die tevens *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de tweede verzoekende partij en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, echtgenoten die beiden verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 29 oktober 2021 en dienen beiden op die dag een verzoek om internationale bescherming in. Op 21 februari 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de onderscheiden verzoeken kennelijk ongegrond en wordt aan verzoekers internationale bescherming geweigerd. De commissaris-generaal besluit dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 22 februari 2022 aangetekend worden verzonden aan verzoekers.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoeker, luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Pukë. Sinds 2008 woonde u in Kamez. U bent gehuwd met A.P. (O.V. x.xxx.xxx), met wie u vier minderjarige kinderen hebt, A., M., E. en N. (O.V. x.xxx.xxx). Zij verblijven allen in België.

Toen u opgroeide had u een slechte verstandhouding met uw oom langs vaderszijde G.P. Toen A. twee à drie maanden oud was, ging u samen met uw neef N. en uw echtgenote bij uw oom G. op de koffie. Uw oom beledigde uw zoon door hem ongelovig te noemen. Daarop ontstond een woordenwisseling en zei u tegen uw oom dat u nooit meer een voet in zijn huis zou zetten. U voegde de daad bij het woord: u sprak niet meer met uw oom en ging niet meer bij hem langs. Uw oom betuigde nooit zijn spijt voor het voorval.

Op 3 februari 2016 blokkeerde uw oom u de doorgang toen u op weg was naar uw werk. Hij wilde u niet doorlaten en stak steeds zijn handen in uw mond om u het praten te verhinderen. Hij dreigde ermee u naar uw grootvader langs moederszijde, die lang geleden overleden was, te sturen. Daarmee bedoelde hij dat hij u zou vermoorden. U duwde hem van u af en ging naar het huis van uw nicht. Toen u niet veel later langs dezelfde weg terugkeerde, zag uw oom u door het hek van zijn tuin en kwam op u afgelopen. Zijn echtgenote en nicht hielden hem tegen. U maakte een filmpje van de hele situatie met uw telefoon. Twee dagen later ontving u berichten van uw neven P. en N.P. Ze vroegen u onder meer om uw oom om vergiffenis te vragen. Uw echtgenote was op dat moment hoogzwanger. Op 10 februari 2016 werd M. geboren. Op 16 februari 2016 om 20u02 werd u in Tirana met een honkbalknuppel in elkaar geslagen door een onbekende en uw neef Z.P. Eerder die dag was Z. in zijn Porsche voorbij uw werk gereden, waarbij hij u vuil had aangekeken. Op 17 februari 2016 deed u aangifte bij de politie van Tirana. Op de terugweg werd u gevolgd door een zwarte Audi A6. Op een gegeven moment stapte u af op de wagen omdat u vermoedde dat het om uw belagers ging, maar de wagen reed weg vanaf dat de inzittenden zagen dat u op hen af kwam. De politie van Tirana behandelde de zaak correct. Omdat u in Kamez woonde, vroeg u de politie van Kamez om bescherming op aanraden van T.L., een politieagent in Tirana. Het politiecommissariaat van Kamez wilde u echter geen bescherming toekennen, dit ondanks het feit dat er voldoende bewijzen waren. U stuurde een brief naar de toenmalige minister van binnenlandse zaken, S.T., over uw situatie en verzocht hem om bescherming maar kreeg nooit antwoord.

In de week nadat u aangifte had gedaan bij de politie, kwam N.P., de oudere broer van N. en een gewezen parlamentslid, naar uw werk. Hij zei u dat u uw aangifte moest intrekken en vermeldde daarbij dat u zich niet kon inbeelden wat hij allemaal kon doen tegen u. Men stuurde u ook berichten dat men u zou laten ontslaan indien u zo verder deed.

Sinds het conflict met uw oom G. escaleerde, bekeken uw familieleden waarmee u in conflict bent u regelmatig met een slechte blik, hetgeen u als bedreigend aanvoelde. Ze woonden dichtbij u en u passeerde hun woningen een tiental keer per dag, onder meer om uw kinderen naar school te brengen. Uw oom G. liet stevast zijn koe uit telkens u ergens naartoe wilde gaan, dit om ruzie met u uit te lokken.

Op 5 november 2017 stierf uw moeder in mysterieuze omstandigheden. Op het ogenblik van haar overlijden was uw moeder met uw zus aan het telefoneren. Op een gegeven moment hoorde uw zus een groot geluid en kreeg ze geen antwoord meer. De echtgenote en dochter van één van uw neven troffen uw moeder bewusteloos aan in een wei. Ze had een scheur aan haar keel en haar haar zat in de war. Op de plek waar ze was aangetroffen was de aarde omgewoeld. De politie nam de telefoon van uw moeder in beslag en voerde onderzoeken uit maar er kwam niets aan het licht. In het autopsieverslag staat dat ze door een sterk dier, een stier, gedood werd. U vindt het overlijden van uw moeder mysterieus omdat er in het verleden veel misverstanden geweest zijn tussen uw ouders en de eigenaar van de stier, G.P., die op papier ook P. heet. Deze laatste wist dat het dier in kwestie oncontroleerbaar en dol was, maar liet het toch grazen op jullie wei zonder het vast te binden. De nacht van de begrafenis kwam de stier jullie allemaal aanvallen. De politie ondernam niets tegen de eigenaar van de stier. U meent dat het de bedoeling was dat u gestorven zou zijn in plaats van uw moeder. Een andere aanwijzing dat er kwaad opzet was in het overlijden van uw moeder is dat zij dieven op heterdaad betrapt had in een leegstaande woning in het dorp die zij onder haar hoede had. Uw moeder informeerde de eigenaar van het huis, die op zijn of haar beurt de politie op de hoogte bracht. De dieven moesten daardoor een maand naar de gevangenis en hadden uw moeder gezegd dat ze daarvoor zou boeten.

Zo'n twee-en-een-half jaar geleden kwamen uw neven N. en P. en één van hun vaders u bij u thuis bedreigen. Ze zeiden dat ze u helemaal verrot zouden slaan met een stok terwijl uw neef Z. ondertussen rondjes rond uw huis reed. Dit was de laatste keer dat u verbaal bedreigd werd.

Op 7 augustus 2021 beschoot een gemaskerde persoon uw neef P. en zijn echtgenote. Ze raakten gewond. Dit was de derde keer dat er op hen een aanslag werd gepleegd. Het is niet geweten wie de daders waren omdat P. en zijn broers vele vijanden hebben. Vier van P.'s broers staan aan het hoofd van een criminele groepering: Z., M., P. en F. P. zelf werkt voor zijn geld en behoort niet tot deze criminele groepering. P. en zijn broers beschouwen u als hun vijand en verdenken u van de aanslag. Bij een eerdere aanslag op P. werd er een bom geplaatst in het appartementsgebouw waar P. woonde. Zowel P. als zijn vader N. benaderden u toen en vroegen u expliciet of u degene was geweest die de bom geplaatst had. Toen u hen vertelde dat u de bom niet geplaatst had, reageerden zij verbaasd en gingen zij weg.

Op 28 september 2021 verzocht u het parket van het arrondissement Tirana via een schrijven van uw advocaat om informatie over de stand van zaken van het onderzoek.

In september 2021 beslisten u en uw echtgenote Albanië te verlaten. Jullie vroegen jullie paspoorten aan en verlieten Albanië op 27 oktober 2021. Jullie kwamen aan in België op 29 oktober 2021 en dienden diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u dat u of uw kinderen gedood zouden worden door uw neven. De hele situatie is verergerd doordat uw neven wellicht vrezen dat u iets tegen hen zou ondernemen.

Op 4 november 2021 antwoordde het parket dat de daders niet gevonden waren en dat de zaak geseponeerd werd op 25 augustus 2016.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende originele stukken neer: uw paspoort, de paspoorten van uw echtgenote en vier kinderen, een gezinssamenstellingsattest, het proces-verbaal van uw verklaringen afgelegd op het politiecommissariaat in Tirana over uw conflict met uw oom G.P., de dreigtelefoons van uw neven P. en N.P. en de slagen en verwondingen die u werden toegebracht door uw neef Z.P. en een onbekende persoon op 16 februari 2016, en een verzoek om informatie d.d. 28 september 2021 van uw advocaat gericht aan het parket van het arrondissement Tirana met betrekking tot het verdere onderzoek naar aanleiding van de verklaring die u op 17 februari 2016 op het politiecommissariaat van Tirana had afgelegd over het conflict met P. en Z. Daarnaast legt u kopieën neer van uw huwelijksakte, van het antwoord van het Parket van het arrondissement Tirana d.d. 4 november 2021 over uw verzoek om informatie, waarin de procureur schrijft dat het onderzoek op 25 augustus 2016 geseponeerd werd omdat de daders niet gevonden werden, van 14 foto's van uw verwondingen, van een nieuwsartikel over de dood van uw moeder, en van drie nieuwsartikels over een aanslag op uw neef P.P.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat nergens uit uw verklaringen in concreto blijkt dat u in een bloedwraak verwickeld bent. U poneert weliswaar in een bloedwraak verwickeld te zijn met uw oom G. (CGVS, p. 18), doch stelt u geen bloedwraak uitgesproken te hebben omdat u de zaak wilde opvolgen op een legale manier. U heeft de ouders niet bijeen geroepen om de eed uit te spreken waarbij de anderen ter verantwoording geroepen worden en het bloed gevraagd wordt omdat u niet akkoord gaat met deze oude traditie, evenmin spraken de familieleden waarmee u in een conflict verwickeld bent een bloedwraak

uit (CGVS, p. 19). Nergens uit uw verklaringen blijkt overigens dat u of uw familieleden waarmee u in conflict bent zichzelf thuis isoleerden. De door u geschetste problemen zijn dan ook van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard en houden geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat uw **houding** haaks staat op het hebben van een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel uw voorgehouden problemen met uw oom G. en verschillende van uw neven in februari 2016 escaleerden toen u zwaar werd toegetakeld (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 18.01.2022, p. 17), u sindsdien vreest door één van hen uit de weg geruimd te zullen worden (CGVS, p. 15-18; vragenlijst CGVS, d.d. 15.12.2021, vragen 4 en 5), u het overlijden van uw moeder in november 2017 verdacht vindt en u vermoedt dat u het werkelijke doelwit was geweest toen zij overleed (CGVS, p. 21), en u twee(-en-een-half) jaar geleden nog uitdrukkelijk bedreigd werd door hen (CGVS, p. 21, 23), besloot u pas in september 2021 Albanië te verlaten (CGVS, p. 23) en verliet u Albanië vervolgens pas daadwerkelijk op 27 oktober 2021 (verklaring DVZ, d.d. 15.12.2021, vraag 32). Al die tijd woonde u vlakbij de familieleden waarmee u in conflict bent (CGVS, p. 18; vragenlijst CGVS, vraag 5; verklaring DVZ, vraag 10) en zag u deze familieleden meermaals per dag (CGVS, p. 18, 22). Gevraagd hoe het komt dat u Albanië pas vijf jaar nadat u zwaar werd toegetakeld verliet, antwoordt u weinig zeggend dat u geen duidelijke verklaring kunt geven, dat na elke nacht de zon opnieuw opkomt, men niet alles op voorhand kan weten en alles op zijn tijd komt (CGVS, p. 26). Dergelijke verklaringen zijn niet ernstig. Ook wanneer u gevraagd wordt wat de precieze aanleiding vormde voor uw beslissing om Albanië te verlaten, bent u niet in staat hierover meer duidelijkheid te verschaffen. U stelt dat 'al deze dingen' ertoe leidden dat jullie in september 2021 de beslissing namen Albanië te verlaten. Geconfronteerd met de vaststelling dat u respectievelijk begin 2016 en twee(-enen- half) jaar geleden voor het laatst fysiek en verbaal bedreigd werd, laat u een stilte vallen om vervolgens te antwoorden dat alles op zijn tijd komt en men de dingen niet kan doen wanneer men wilt maar wanneer het moment aangebroken is (CGVS, p. 23), hetgeen allerm minst enige verduidelijking brengt. Tevens valt op dat u zich al die jaren niet informeerde naar de stand van het strafonderzoek, ondanks het feit dat u heel de tijd voor uw leven gevreesd zou hebben (CGVS, p. 15-18; vragenlijst CGVS, d.d. 15.12.2021, vragen 4 en 5). Pas nadat u en uw echtgenote de beslissing genomen hadden Albanië te verlaten en jullie jullie paspoorten aanvroegen, diende uw advocaat op 28 september 2021 een verzoek om inlichtingen in bij het parket (zie stuk 10; CGVS, p. 23). Uw paspoort en de paspoorten van uw echtgenote en kinderen werden immers uitgegeven op 9, 14 en 17 september 2021 (zie stukken 1-6). Overigens kan uw verklaring dat u reeds eind augustus naar de stand van zaken van het strafonderzoek informeerde (CGVS, p. 11), niet bijgetreden worden gezien uit het verzoek van uw advocaat blijkt dat het pas op 28 september 2021 opgesteld werd. U kwam pas te weten dat het onderzoek geseponeerd was en de daders niet gevonden waren toen het parket op 4 november 2021 het verzoek van uw advocaat beantwoordde (CGVS, p. 12; zie stuk 8). Verder bent u niet in staat te verduidelijken waarom u zich pas in september 2021 – ruim vijf jaar na de feiten – en niet eerder informeerde naar de stand van zaken van het onderzoek. U verklaart hierover louter dat de waaromvraag geen einde kent en alles zijn tijd nodig heeft (CGVS, p. 11). Ook nadat u – volgens u onterecht – geen politiebescherming kreeg van de politie van Kamëz, ondernam u geen verdere stappen teneinde uw fysieke integriteit te vrijwaren. U vraagt zichzelf luidop af wat u nog had kunnen doen toen u nooit antwoord kreeg op uw verzoek om politiebescherming en zegt dat u een beetje meer op uw hoede was en naar uw werk ging (CGVS, p. 26). Van iemand die daadwerkelijk vreest elk moment vermoord te zullen worden door zijn burens, zou men een dergelijke, gelaten houding allerm minst verwachten. Uw houding en gedrag tasten dan ook de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor een aantal van uw neven naar aanleiding van uw conflict met uw oom G. aan.

Verder maakt u geenszins aannemelijk dat de familieleden waarmee u in een conflict verwickeld bent, eropuit zijn u of u kinderen te vermoorden (CGVS, p. 15) of te ontvoeren (vragenlijst CGVS A., d.d. 16.12.2021, vraag 5), dit ondanks het feit dat zij volgens uw verklaringen regelmatig aanslagen en dergelijke plegen (CGVS, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt immers dat zij hiertoe ruimschoots de gelegenheid hebben gehad: u woonde samen met uw echtgenote en kinderen vlakbij uw familie waarmee u in conflict bent (CGVS, p. 18; vragenlijst CGVS, vraag 5; verklaring DVZ, vraag 10), zag deze familieleden meermaals per dag (CGVS, p. 18, 22) en leidde een normaal leven waarbij u ging werken (CGVS, p. 4-5), uw kinderen naar school en de crèche bracht (CGVS, p. 18, 22, 26), en u geregeld naar het nabijgelegen Bathore begaf (CGVS, p. 5). U onderging weliswaar een ernstige fysieke agressie op 16 februari 2016 (CGVS, p. 7) maar maakte sindsdien geen soortgelijke incidenten meer mee (CGVS, p. 23).

U haalt louter aan dat u anderhalf, twee of twee-en-een-half jaar geleden verbaal bedreigd werd door uw neven N. en P. en één van hun vaders terwijl uw neef Z. ondertussen rondjes rond uw huis reed (vragenlijst CGVS, vraag 5; CGVS, p. 21, 23), dat er een koude oorlog aan de gang is tussen jullie en dat zij u vieze blikken toewerpen (CGVS, p. 22). U slaagt er dan ook niet in uw verklaringen dat zij u 'elke keer ze een mogelijkheid krijgen' u van kant kunnen maken en dat zij u 'dagelijks' van kant proberen te maken (CGVS, p. 23) in concreto aan te tonen.

Evenmin slaagt u erin aannemelijk te maken dat het overlijden van uw moeder een verband houdt met uw problemen met een aantal van uw familieleden, laat staan dat zij in uw plaats gedood werd, zoals u tracht te laten uitschijnen (CGVS, p. 21). Eerst en vooral valt het op dat u niet op eenduidige wijze over de doodsoorzaak van uw moeder vertelt. Aanvankelijk verklaart u dat ze gedood werd door een stier (CGVS, p. 7), even later klinkt het dat uw moeder 'zagezegd' door toedoen van een stier overleed en stelt u ze in mysterieuze omstandigheden overleed (CGVS, p. 17) om vervolgens te stellen dat uw moeder met een scheur in haar keel en haar haar in de war werd aangetroffen in een wei, en dat de aarde in haar omgeving omgewoeld was, waarschijnlijk door de stier (CGVS, p. 20) en daarna nog eens te herhalen dat een stier uw moeder doodde (CGVS, p. 21). In het autopsieverslag, dat u overigens niet neerlegt, zou ook geconcludeerd zijn dat uw moeder omgebracht werd door een stier (CGVS, p. 20). Gevraagd naar de redenen die u ertoe doen besluiten het overlijden van uw moeder mysterieus te noemen of kwaad opzet te vermoeden, haalt u aan dat er in het verleden vele misverstanden en akkefietjes geweest zijn tussen uw ouders en de eigenaar van de stier, G.P./P., en dat enkele dieven die op heterdaad betrapt waren door uw moeder en bijgevolg achter de tralies belandden uw moeder gezegd hadden dat ze hiervoor zou boeten (CGVS, p. 20-21). Gevraagd of er een verband is tussen uw problemen en G. zegt u louter dat het verband is dat zijn stier uw moeder gedood heeft (CGVS, p. 21). Nergens uit verklaringen blijkt aldus ook maar enige concrete indicatie dat er kwaad opzet gemoeid is in het overlijden van uw moeder of dat de familieleden waarmee u in conflict bent er iets mee te maken hebben.

U slaagt er ook niet in uw verklaring dat de situatie vijf jaar nadat u werd aangevallen verergerd was (CGVS, p. 15), te concretiseren. Zoals reeds aangestipt hierboven maakte u sindsdien geen gelijkaardige incidenten mee en werd u sindsdien eenmaal verbaal bedreigd, hetgeen bezwaarlijk als een verergering van de situatie gezien kan worden. Uw verklaring dat men 'duidelijk' kan zien dat uw familieleden waarmee u in conflict bent sinds de gebeurtenissen van augustus 2021 'bijzonder conflicterend' zijn en dat de toestand erger is geworden doordat zij 'wellicht' vrezen dat u iets tegen hen zou ondernemen (CGVS, p. 15), vindt ook geen weerslag in concrete gebeurtenissen of aanwijzingen. U vermeldt enkel dat na een eerdere aanslag op P. waarbij er een bom geplaatst was in het appartementsgebouw waar hij woonde, P. en zijn vader N. u expliciet gevraagd hadden of u degene was geweest die de bom geplaatst had, waarna u dit ontkende, zij verbaasd reageerden en zij weggingen (CGVS, p. 8-9). Bovendien verklaart u zelf dat P. en zijn broers vele vijanden hadden omdat verschillende van P.'s broers maffiosi zijn (CGVS, p. 8). In de Albanese pers verklaarde één van de broers van P. in augustus 2021 dan weer dat ze geen vijanden of conflicten hebben, terwijl een journalist een aanslag op de familie P. van drie jaar eerder in verband brengt met een geschil over de scheiding van één van de broers P. (zie administratief dossier). Het feit dat in december 2021 –toen u reeds in België was– opnieuw een aanslag op P. gepleegd werd (zie administratief dossier), maakt het nog onwaarschijnlijker dat uw familieleden waarmee u in conflict bent u zouden verdenken van de verschillende aanslagen die op hen werden gepleegd. De Albanese pers vernoemt overigens N. en M.M., M.L., E.V. en H.N. als daders dan wel opdrachtgevers. Het artikel vermeldt verder dat er bij politieonderzoek heel wat wapens, geld en ander bewijsmateriaal in beslag werd genomen en dat de vermoedelijke oorzaak van het conflict tussen de verschillende partijen in de drugshandel ligt. Nota bene een artikel van dosja.al, een nieuwsmedium dat u zelf leest (CGVS, p. 8), vermeldt dat E.V. in 2017 een lading drugs van P.P. gestolen zou hebben. E.V. en H.N. zouden gezocht worden door de politie, terwijl N.M. en M.L. in de gevangenis zouden zitten en M.M. onder huisarrest zou staan (zie administratief dossier).

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de vrees van uw echtgenote dat jullie het slachtoffer zouden kunnen worden van een kogel die voor de familie van P.P. bestemd is omdat deze familie problemen heeft met vele andere mensen (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS A., d.d. 18.01.2022, p. 4), louter hypothetisch is.

Wat er ook van zij, er dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou

zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Zo liet u na de autoriteiten op de hoogte te brengen van SMS'en die N. u stuurde na het incident van 16 februari 2016 en die volgens u een bewijsstuk vormden (CGVS, p. 12-13), van de bedreiging van N./N.P. diezelfde week dat u uw aangifte moest intrekken (CGVS, p. 24-25) en van de bedreigingen die N., P. en één van hun vaders tegen u uitten zo'n twee-en-een-half jaar geleden (CGVS, p. 21-22, 25). U informeerde de politie niet over de SMS'en van N. omdat u deze ontving nadat u op 17 februari 2016 een verklaring had afgelegd bij de politie en omdat u niet de mogelijkheid gekregen zou hebben dit te doen en evenmin door iemand ondervraagd bent geweest (CGVS, p. 13-14). Vanzelfsprekend kunnen de autoriteiten niet weten dat er nieuwe feiten gebeurd zijn indien u hen hierover niet inlicht. U informeerde de politie niet over de bedreiging van N./N.P. omdat dit geen zin gehad zou hebben en de autoriteiten daar absoluut geen rekening mee gehouden zouden hebben. Dit baseerde u op het feit dat u wist hoe de autoriteiten te werk zouden gaan. Vreemd genoeg zou u zich voor deze toenmalige veronderstelling gebaseerd hebben op het feit dat de daders momenteel nog altijd vrij rondlopen (CGVS, p. 25), hetgeen geen steek houdt gezien de feiten op dat moment nog maar net plaatsgevonden hadden en het onderzoek lopende was. Over de bedreiging van twee-en-een-half jaar geleden informeerde u de autoriteiten niet omdat de politie u niet serieus genomen zou hebben. Deze veronderstelling baseert u op het feit dat er geen oplossing gevonden werd in uw zaak, ondanks het feit dat er luidens uw verklaringen voldoende bewijzen aanwezig geweest zouden zijn (CGVS, p. 22). Opnieuw dient aangestipt te worden dat ook deze verklaring geen steek houdt, gezien u volgens uw verklaringen twee-en-een-half jaar geleden nog in de veronderstelling verkeerde dat het politieonderzoek liep. U kwam immers pas in november 2021 te weten dat de zaak geseponeerd was en de daders niet gevat werden. Al die tijd was u aan het wachten op de resultaten van het onderzoek, zo verklaart u (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met deze vaststellingen, antwoordt u weinigzeggend dat u hoopte, dat alles op zijn tijd gebeurt en herhaalt u dat een verbale bedreiging aangeven een maat voor niets geweest zou zijn en dat u wist hoe de politie van Kamëz gereageerd zou hebben, hetgeen louter een cirkelredenering is. U voegt daaraan toe dat u zichzelf moe gemaakt zou hebben en dat u op deze manier nog meer strijd gecreëerd zou hebben (CGVS, p. 22). Dergelijke overwegingen kunnen uw nalaten niet rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet of niet correct op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet adequaat optreden. Door hen over verschillende gebeurtenissen en elementen niet op de hoogte te brengen, verhinderde u bovendien het onderzoek.

Bovendien blijkt uit niets dat de Albanese autoriteiten niet bereid of in staat waren op te treden tegen uw belagers. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde stukken blijkt weliswaar dat de daders van de aanval waarvan u het slachtoffer werd niet gevat werden, maar dat de politie wel degelijk actie ondernam. Zo werden uw verklaringen afgenomen, verzamelde de politie bewijzen, ondervroeg ze getuigen en stuurde de politieofficier de zaak door naar de procureur (CGVS, p. 11-12, 24, 25). U verklaart hierover zelf dat de politie van Tirana goed werk leverde (CGVS, p. 7). De vaststelling dat u zelf de autoriteiten niet informeerde over nieuwe gebeurtenissen, onderstreept alleen maar het ongeloofwaardig karakter van uw bewering dat in Albanië voor u geen bescherming beschikbaar is. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat bepaalde misdrijven niet (volledig) worden opgelost kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen, ...) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Dat de politie van Kamëz u geen politiebescherming toekende (CGVS, p. 7), betekent op zich niet dat afdoende bescherming niet voorhanden zou zijn. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval. Dat u geen antwoord kreeg op een brief die u naar de toenmalige Minister van Binnenlandse Zaken S.I. zond (CGVS, p. 23), is irrelevant. U dient de daarvoor

bestemde procedures te hanteren om bescherming te verkrijgen. Dat de familieleden waarmee u in conflict bent in het voordeel zouden zijn omdat zij mensen omkopen (CGVS, p. 23, 25) en dat de voormalige volksvertegenwoordiger en burgemeester N.P. (CGVS, p. 6) via zijn kennissen bij de politie invloed zou hebben uitgeoefend in uw nadeel is een blote bewering die u op geen enkele manier in concreto staft (CGVS, p. 26) en die evenmin afbreuk doet aan voornoemde vaststellingen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen en de door u neergelegde stukken dat de politie wel degelijk optrad. Overigens kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van uw verzoek om bescherming aan de politie van Kamëz: u verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud immers geen contacten meer gehad te hebben met de politie in Albanië na het afleggen van uw verklaring bij de politie van Tirana op 17 februari 2016 (CGVS, p. 24). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen over uw contacten met de politie in Albanië, stelt u dat u na uw bezoek aan de politie van Kamëz geen contact meer heeft gehad met de politie in Albanië (CGVS, p. 27). Het louter herhalen van uw latere verklaringen doet echter geen afbreuk aan deze duidelijke tegenstrijdigheid. Bovendien legt u geen begin van bewijs neer van uw verzoek om politiebescherming bij de politie van Kamëz, hoewel u daar expliciet om gevraagd werd en u verklaart dat dat er heel veel documenten zijn (CGVS, p. 27-28).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocusalbanie.algemenesituatie20200615.pdf> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt voorts dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

In tegenstelling tot uw verklaring dat er in Albanië geen manieren zijn om corruptie aan te klagen (CGVS, p. 26), blijkt voorts uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Met betrekking tot uw verklaring dat een advocaat onder de arm nemen veel geld kost (CGVS, p. 27), kan volledigheidshalve worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

U ondernam echter geen dergelijke stappen om het volgens uw verklaringen gebrekkige optreden van de Albanese autoriteiten aan te kaarten. Dat het resultaat hiervan uiteindelijk niets zou zijn en dat zulke stappen ondernemen een strijd is die nooit een einde zal kennen, zijn alweer blote beweringen die u op geen enkele manier staft en uw nalaten allerm minst rechtvaardigen (CGVS, p. 26-27).

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te betwisten. Uw paspoort, de paspoorten van uw echtgenote en kinderen, uw gezinssamenstellingsattest en de kopie van uw huwelijksakte bevestigen uw identiteit, nationaliteit en gezinssamenstelling, die hier niet ter discussie staan. Het proces-verbaal van uw verklaringen afgelegd op het politiecommissariaat in Tirana en de foto's van uw verwondingen ondersteunen uw verklaringen over de fysieke agressie waarvan u het slachtoffer werd op 16 februari 2016, hetgeen evenmin in voorliggende beslissing in twijfel getrokken wordt. Het proces-verbaal toont voorts aan dat de politie uw verklaringen afnam. Het verzoek van uw advocaat gericht aan het parket van het arrondissement Tirana en het antwoord van het Parket werden reeds besproken in het kader van uw houding en kunnen daarnaast zoals reeds aangestipt niet aantonen dat u niet op voldoende bescherming kan rekenen van de Albanese autoriteiten. Integendeel, het antwoord van het Parket toont aan dat er een onderzoek geopend werd. Het artikel over het overlijden van uw moeder ondersteunt uw verklaring dat uw moeder overleden is, maar toont niet aan dat er kwaad opzet in het spel was. Integendeel, het artikel vermeldt dat er geen indicaties van het gebruik van geweld waren toen haar lichaam ontdekt werd. Daarnaast zegt het artikel niets over een eventuele band tussen het overlijden van uw moeder en uw problemen. Evenmin toont het artikel aan dat u niet over beschermingsmogelijkheden zou beschikken in Albanië. Integendeel, het artikel vermeldt dat de politie ter plaatse is gekomen en een onderzoek heeft ingesteld om de omstandigheden waarin uw moeder overleed op te helderen. De artikels over de aanslag op P. in augustus 2021 ondersteunen uw verklaringen hierover maar tonen evenmin aan dat u niet over voldoende beschermingsmogelijkheden zou beschikken in Albanië. Ook deze artikels liggen in lijn met de conclusies van het Commissariaat-generaal dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Ze vermelden immers dat naar aanleiding van de feiten een politieonderzoek gestart werd.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote A.P. (O.V. x.xxx.xxx) eveneens kennelijk ongegrond is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Korthpulë. Sinds 2012 woonde u in Kamez. U bent gehuwd met D.P. (O.V. x.xxx.xxx), met wie u vier minderjarige kinderen hebt, A., M., E. en N. (O.V. x.xxx.xxx). Zij verblijven allen in België. Uw echtgenoot is verwikkeld in een bloedwraak met zijn oom enkele neven. Een week nadat u bevallen was van uw tweede kind, probeerden zij uw echtgenoot te vermoorden.

Uw echtgenoot werd zwaar mishandeld en was bijna dood. Deze familieleden bedreigden jullie meermaals met de dood voor de ogen van jullie kinderen.

Op 27 oktober 2021 verliet u samen met uw echtgenoot en kinderen Albanië. Jullie kwamen aan in België op 29 oktober 2021 en dienden diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u voor uw veiligheid en die van uw echtgenoot en kinderen. U vreest dat de familieleden waarmee uw echtgenoot in een bloedwraak verwikkeld is, uw kinderen zouden ontvoeren. Daarnaast vreest u dat jullie het slachtoffer zouden kunnen worden van een kogel die bestemd is voor de familie van P.P., omdat deze familie problemen heeft met vele mensen.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele paspoort en de originele paspoorten van uw kinderen neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u uw verzoek om internationale bescherming volledig steunt op de motieven die door uw echtgenoot D.P. (O.V. x.xxx.xxx) ter zake werden uiteengezet. Zijn verzoek om internationale bescherming werd kennelijk ongegrond verklaard. Deze beslissing luidt als volgt:

(...)

Na het voorgaande kan ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond verklaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet (...)

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 57/6/1, § 1, *juncto* artikel 57/6/1, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Volgens verzoekers pretendeert de verwerende partij ten onrechte de versnelde procedure te hebben toegepast om hun verzoeken met recht en reden aldus “*kennelijk ongegrond*” te kunnen verklaren.

Of de verwerende partij nu voornemens was toepassing te maken van artikel 57/6/1, § 1, b), zoals zij volgens verzoekers beweert, dan wel van artikel 57/6/1, § 1, f), van de Vreemdelingenwet, haar beslissing kwam te laat om te kunnen pretenderen dat *in casu* een versnelde procedure werd toegepast. In het geval zij toepassing wenste te maken van artikel 57/6/1, § 1, b), van de Vreemdelingenwet, dan diende zij binnen de vijftien werkdagen vanaf de overdracht van het verzoek om internationale bescherming, en dus uiterlijk op 10 januari 2022, een beslissing te nemen.

Zonder dat er aldus toepassing werd gemaakt van artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet, is de verwerende partij luidens het verzoekschrift van oordeel de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers als “*kennelijk ongegrond*” te kunnen beschouwen, wat betekent dat zij meent de zaak minder grondig te moeten onderzoeken en aldus een zwaardere bewijslast op de schouders van verzoekers te mogen leggen. De gevolgen hiervan vallen volgens verzoekers vast te stellen aan de hand van het oppervlakkig onderzoek dat de verwerende partij heeft gevoerd wat niet correct is. Aangezien de bestreden beslissingen aldus onherroepelijk gevestigd zijn, dienen de zaken te worden teruggestuurd naar de verwerende partij voor verder onderzoek.

2.1.2. In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers herhalen vooreerst hun verklaringen dat zij Albanië zijn ontvlucht omwille van problemen met de oom van verzoeker en zijn neven. Verzoeker heeft er daarbij alles aan aangedaan om de zaak niet tot een “*bloedwraak*” te laten escaleren, maar zijn oom en neven lieten verzoekers niet gerust. Het ene incident volgde het andere op. Verzoeker had nooit de intentie om zijn land te verlaten en trachtte er alles aan te doen om de zaak opgelost te krijgen via de officiële kanalen. Zo diende hij een klacht in bij de politie, maar die weigerde hem enige bescherming te bieden en de zaak werd gewoonweg geseponeerd.

Verzoekers kunnen zich niet vinden in het verwijt van de verwerende partij dat verzoeker te lang heeft gewacht voor hij Albanië verliet met zijn gezin en waardoor de ernst van hun vrees in twijfel wordt getrokken. Verzoeker werpt dienaangaande op dat hij er alles aan gedaan heeft om in Albanië te blijven, dat hij er niet weg wilde en dat hij ook met de hulp van de eigen autoriteiten bescherming, zij het duidelijk tevergeefs, trachtte te krijgen. De beschieting op zijn neef was de laatste druppel. Uit angst dat verzoeker hiervan de zondebok zou worden, beseften verzoekers dat zij niet langer in Albanië konden blijven en vluchtten zij weg.

Waar verzoekers verweten wordt tevens niet te kunnen aantonen dat de dood van verzoekers moeder te maken had met de problemen die verzoeker had gekend, halen zij aan dat verzoeker dit uiteraard niet met zekerheid kan bewijzen. De omstandigheden van de dood worden ook zo geënceneerd dat het onmogelijk is om aan te tonen dat verzoekers moeder vermoord werd. Echter, de samenloop van incidenten en gebeurtenissen doen verzoeker tot deze conclusie komen.

Daar waar eerste verzoeker verweten wordt de autoriteiten niet te hebben ingelicht over de sms'en die hij ontving van N., werpen verzoekers op dat de verwerende partij niet ernstig is in haar kritiek. Verzoeker heeft wel degelijk in eerste instantie de hulp ingeroepen van de eigen autoriteiten. Zij deden een vermeend onderzoek maar er werden geen concrete daden en/of beschermingsmaatregelen getroffen. Verzoekers bleven in de kou staan, waardoor hun belagers zich meer gesterkt voelden en gewoon verder gingen met hun aanvallen. Verzoekers hadden op den duur geen geloof meer in de Albanese autoriteiten en vreesden dat een bijkomende klacht opnieuw op een sisser zou aflopen en hun belagers nog agressiever zou maken. De redenering van de verwerende partij toont volgens verzoekers aan dat zij zich absoluut niet heeft kunnen inleven in de leefwereld van verzoekers. Verzoekers stellen voorts dat verzoeker al zijn problemen en zijn vrees erg uitgebreid heeft uiteengezet, ondersteund met tal van documenten.

Vervolgens werpen verzoekers op dat zij, waar de verwerende partij stelt dat verzoekers zich zouden kunnen beroepen op de Albanese politionele en gerechtelijke autoriteiten gezien er maatregelen genomen worden om deze te professionaliseren, geen vertrouwen hebben in de Albanese politie. Corruptie is er nog steeds een zeer groot probleem en vormt een van de voornaamste redenen waarom Albanië niet toegelaten wordt tot de Europese Unie. Verzoekers verwijzen hiervoor naar een *Wikipedia*-pagina over corruptie in Albanië. De verwerende partij mag dan wel beweren dat de Albanese autoriteiten allerhande maatregelen nemen om corruptie aan te pakken en de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren, in de praktijk, zo stellen verzoekers, komt het nog steeds dagelijks voor en de gewone bevolking kan daar helemaal niets tegen beginnen.

Uit het voorgaande blijkt volgens verzoekers ten overvloede dat zij een bijzonder specifiek en kwetsbaar profiel hebben en dat de verwerende partij hen ten onrechte internationale bescherming heeft geweigerd.

Nog luidens het verzoekschrift schendt "een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken" dan ook op kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Verzoekers hebben aangetoond dat zij geen beroep kunnen doen op de Albanese autoriteiten en wensen dan ook de bescherming van de Belgische autoriteiten, aangezien zij voor hun leven vrezen in Albanië.

Volgens verzoekers is de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot de negatieve beslissingen gekomen.

2.1.3. Verzoekers vragen in hoofddorde te worden erkend als vluchteling, subsidiair de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, en uiterst subsidiair de bestreden beslissingen vernietigd te zien, teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en nieuwe beslissingen te nemen.

2.1.4. Omwille van de onderlinge verwevenheid van voormelde middelen oordeelt de Raad voor Vreemdelingebedwingingen (hierna: de Raad) dat deze gezamenlijk worden behandeld.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.2. Verzoekers werpen op dat de verwerende partij, omdat de termijn van vijftien werkdagen werd overschreden, geen versnelde procedure heeft kunnen voeren en ten onrechte besloot tot de kennelijke

ongegegrondheid van hun verzoeken om internationale bescherming. Volgens verzoekers mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, aldus geen versnelde procedure meer worden gevoerd en mag de verwerende partij evenmin nog beslissen tot de kennelijke ongegrondheid van een verzoek om internationale bescherming.

Overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien de verzoeker, zoals *in casu*, afkomstig is uit een veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in dit geval, de commissaris-generaal een beslissing neemt *“inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden”*.

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen”*.

Uit de samenlezing van deze bepalingen volgt evenwel geenszins dat een overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen tot gevolg zou hebben dat er niet (meer) mag worden vastgesteld dat een verzoeker van een veilig land afkomstig is, dat er geen versnelde procedure (meer) mag worden gevolgd of dat de verzoeken om internationale bescherming niet (meer) kennelijk ongegrond mogen worden bevonden. Nergens blijkt uit de voormelde bepalingen of uit enig ander wetsartikel dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek.

Te dezen kan bovendien worden verwezen naar hetgeen in de Memorie van Toelichting omtrent de voormelde bepalingen gesteld wordt. Vooreerst wordt hierin duidelijk aangegeven: *“Algemeen gezien verhindert het overschrijden van de termijn van 15 werkdagen niet dat de behandelingsprocedure wordt versneld”*. Hoe dan ook blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoekers laten uitschijnen, bovendien uit de Memorie van Toelichting dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet werd behandeld volgens een versnelde procedure (artikel 57/6/1, § 1) er niet aan in de weg staat dat de commissaris-generaal *in fine* een verzoek toch als kennelijk ongegrond kan beschouwen. In dit kader blijkt overigens eveneens dat *“volgens de huidige stand van de wetgeving, het feit dat een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, geen enkel gevolg heeft op het verloop van de asielpprocedure, en meer in het bijzonder op het niveau van het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, 112-113, 116).

Dat artikel 57/6/1, § 1, *juncto* § 2, van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zou zijn, kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen.

Gelet op het voorgaande, kunnen verzoekers evenmin worden gevolgd waar zij stellen dat zij door de overschrijding van voormelde termijn van vijftien werkdagen onterecht geconfronteerd worden met een strengere bewijslast en een oppervlakkiger onderzoek.

2.3.3. De Raad stelt vast dat verzoekers een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 21 februari 2022 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een*

onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst en tevens figureert in de *update* van 14 januari 2022 (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.4. Na grondige lezing van het administratief dossier stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoekers *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengen. In de bestreden beslissingen wordt op wel zeer uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

Verzoekers verklaren dat zij of hun kinderen bij een terugkeer naar Albanië gedood zullen worden door de neven van verzoeker naar aanleiding van een conflict met verzoekers oom, G.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers geen substantiële redenen opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. Vooreerst (i) blijkt uit verzoekers verklaringen nergens dat hij in een bloedwraak verwickeld is maar dat de door hem geschetste problemen van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn. Vervolgens (ii) staat verzoekers houding en gedrag haaks op het hebben van een daadwerkelijk vrees voor vervolging, zoals bedoeld in het Verdrag van Genève, of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verder (iii) maakt verzoeker geenszins aannemelijk dat de familieleden waarmee hij in conflict is verwickeld, erop uit zijn om hem of zijn kinderen te vermoorden of te ontvoeren. Evenmin (iv) slaagt verzoeker erin aannemelijk te maken dat het overlijden van zijn moeder een verband houdt met zijn problemen met een aantal van zijn familieleden, laat staan dat zij in zijn plaats gedood werd, zoals hij tracht te laten uitschijnen. Daarnaast (v) slaagt verzoeker er ook niet in zijn verklaring dat de situatie vijf jaar nadat hij werd aangevallen verergerd was, te concretiseren. Tot slot (vi) is ook de vrees van verzoekster dat zij het slachtoffer zouden kunnen worden van een kogel die voor de familie van P.P. bestemd is, omdat deze familie problemen heeft met vele andere mensen, louter hypothetisch. Wat er ook van zij (vii), verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij voor de door hem aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, terwijl uit objectieve landeninformatie blijkt dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie,

voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet alle van hem redelijkerwijze te verwachten mogelijkheden uitgeput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Zo liet hij (a) na de autoriteiten op de hoogte te houden van nieuwe feiten na de door hem ingediende klacht in verband met het incident van 16 februari 2016. Bovendien (b) blijkt uit niets dat de Albanese autoriteiten niet bereid of in staat waren op te treden tegen verzoekers belagers. Voorts (c) blijkt uit objectieve informatie van de verwerende partij dat er verschillende stappen kunnen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen maar verzoeker heeft geen stappen ondernomen om het volgens zijn verklaringen gebrekkige optreden van de Albanese autoriteiten aan te kaarten. De neergelegde documenten (viii) zijn tot slot, omwille van de in de bestreden beslissingen vermelde redenen, niet van die aard bovenstaande appreciatie in positieve zin te doen ombuigen.

2.3.5. De Raad stelt vast dat verzoekers geen afdoende argumenten aanhalen die voormelde vaststellingen weerleggen, dan wel verklaren. Verzoekers hebben in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging ondernomen om de in de bestreden beslissingen vervatte motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren, laat staan weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om voormelde motieven aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekers' verweer blijft in wezen beperkt tot het volharden in hun vrees en het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het geven van blote *post factum* beweringen en persoonlijke vergoelijkingen en het minimaliseren en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee slagen verzoekers er echter niet in om de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

2.3.6. Waar verzoekers vooreerst opperen dat verzoeker er alles aan gedaan heeft om de problemen met zijn oom G. en zijn neven niet te laten escaleren tot een bloedwraak, maar dat hij niet gerust werd gelaten en het ene incident het andere opvolgde, wijst de Raad op de volgende terechte en pertinente overwegingen van de bestreden beslissingen waarin voor recht wordt gezegd dat de door verzoeker geschetste problemen niet kaderen in een bloedwraak, maar van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn, dat er buiten twee incidenten, waarbij hij de ene keer fysiek en de andere keer verbaal werd bedreigd, geen andere echte incidenten zijn voorgevallen en dat verzoeker er verder niet in slaagde aan te tonen dat de situatie vijf jaar nadat hij in begin 2016 werd aangevallen verergerd was:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat nergens uit uw verklaringen in concreto blijkt dat u in een bloedwraak verwickeld bent. U poneert weliswaar in een bloedwraak verwickeld te zijn met uw oom G. (CGVS, p. 18), doch stelt u geen bloedwraak uitgesproken te hebben omdat u de zaak wilde opvolgen op een legale manier. U heeft de ouderen niet bijeen geroepen om de eed uit te spreken waarbij de anderen ter verantwoording geroepen worden en het bloed gevraagd wordt omdat u niet akkoord gaat met deze oude traditie, evenmin spraken de familieleden waarmee u in een conflict verwickeld bent een bloedwraak uit (CGVS, p. 19). Nergens uit uw verklaringen blijkt overigens dat u of uw familieleden waarmee u in conflict bent zichzelf thuis isoleerden. De door u geschetste problemen zijn dan ook van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard en houden geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

(...)

Verder maakt u geenszins aannemelijk dat de familieleden waarmee u in een conflict verwickeld bent, eropuit zijn u of u kinderen te vermoorden (CGVS, p. 15) of te ontvoeren (vragenlijst CGVS A., d.d. 16.12.2021, vraag 5), dit ondanks het feit dat zij volgens uw verklaringen regelmatig aanslagen en dergelijke plegen (CGVS, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt immers dat zij hiertoe ruimschoots de gelegenheid hebben gehad: u woonde samen met uw echtgenote en kinderen vlakbij uw familie waarmee u in conflict bent (CGVS, p. 18; vragenlijst CGVS, vraag 5; verklaring DVZ, vraag 10), zag deze familieleden meermaals per dag (CGVS, p. 18, 22) en leidde een normaal leven waarbij u ging werken (CGVS, p. 4-5), uw kinderen naar school en de crèche bracht (CGVS, p. 18, 22, 26), en u geregeld naar het nabijgelegen Bathore begaf (CGVS, p. 5). U onderging weliswaar een ernstige fysieke agressie op 16 februari 2016 (CGVS, p. 7) maar maakte sindsdien geen soortgelijke incidenten meer mee (CGVS, p. 23). U haalt louter aan dat u anderhalf, twee of twee-en-een-half jaar geleden verbaal bedreigd werd door uw neven N. en P. en één van hun vaders terwijl uw neef Z. ondertussen rondjes rond uw huis reed (vragenlijst CGVS, vraag 5; CGVS, p. 21, 23), dat er een koude oorlog aan de gang is tussen jullie en dat zij u vieze blikken toewerpen (CGVS, p. 22). U slaagt er dan ook niet in uw verklaringen dat zij u 'elke

keer ze een mogelijkheid krijgen' u van kant kunnen maken en dat zij u 'dagelijks' van kant proberen te maken (CGVS, p. 23) in concreto aan te tonen.

(...)

U slaagt er ook niet in uw verklaring dat de situatie vijf jaar nadat u werd aangevallen verergerd was (CGVS, p. 15), te concretiseren. Zoals reeds aangestipt hierboven maakte u sindsdien geen gelijkaardige incidenten mee en werd u sindsdien eenmaal verbaal bedreigd, hetgeen bezwaarlijk als een verergering van de situatie gezien kan worden. Uw verklaring dat men 'duidelijk' kan zien dat uw familieleden waarmee u in conflict bent sinds de gebeurtenissen van augustus 2021 'bijzonder conflicterend' zijn en dat de toestand erger is geworden doordat zij 'wellicht' vrezen dat u iets tegen hen zou ondernemen (CGVS, p. 15), vindt ook geen weerslag in concrete gebeurtenissen of aanwijzingen. U vermeldt enkel dat na een eerdere aanslag op P. waarbij er een bom geplaatst was in het appartementsgebouw waar hij woonde, P. en zijn vader N. u expliciet gevraagd hadden of u degene was geweest die de bom geplaatst had, waarna u dit ontkende, zij verbaasd reageerden en zij weggingen (CGVS, p. 8-9). Bovendien verklaart u zelf dat P. en zijn broers vele vijanden hadden omdat verschillende van P.'s broers maffiosi zijn (CGVS, p. 8). In de Albanese pers verklaarde één van de broers van P. in augustus 2021 dan weer dat ze geen vijanden of conflicten hebben, terwijl een journalist een aanslag op de familie P. van drie jaar eerder in verband brengt met een geschil over de scheiding van één van de broers P. (zie administratief dossier). Het feit dat in december 2021 –toen u reeds in België was– opnieuw een aanslag op P. gepleegd werd (zie administratief dossier), maakt het nog onwaarschijnlijker dat uw familieleden waarmee u in conflict bent u zouden verdenken van de verschillende aanslagen die op hen werden gepleegd. De Albanese pers vernoemt overigens N. en M.M., M.L., E.V. en H.N. als daders dan wel opdrachtgevers. Het artikel vermeldt verder dat er bij politieonderzoek heel wat wapens, geld en ander bewijsmateriaal in beslag werd genomen en dat de vermoedelijke oorzaak van het conflict tussen de verschillende partijen in de drugshandel ligt. Nota bene een artikel van dosja.al, een nieuwsmedium dat u zelf leest (CGVS, p. 8), vermeldt dat E.V. in 2017 een lading drugs van P.P. gestolen zou hebben. E.V. en H.N. zouden gezocht worden door de politie, terwijl N.M. en M.L. in de gevangenis zouden zitten en M.M. onder huisarrest zou staan (zie administratief dossier)."

Verzoekers bewering dat het ene incident na het andere elkaar opvolgde is in strijd met bovenstaande overwegingen, die door verzoekers volledig ongemoeid worden laten. Deze overwegingen, die pertinent en terecht zijn en die steun vinden in het administratief dossier, worden door de Raad dan ook tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.7. De Raad stelt vast dat verzoekers houding, door pas vijf jaar nadat hij begin 2016 zwaar werd toegetakeld (wat overigens niet in twijfel wordt getrokken) Albanië te verlaten, net als zijn gedrag allerminst getuigt van het hebben van een daadwerkelijke vrees of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

In dit verband wordt in de bestreden beslissingen terdege als volgt overwogen:

"Vervolgens dient vastgesteld te worden dat uw **houding** haaks staat op het hebben van een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoewel uw voorgehouden problemen met uw oom G. en verschillende van uw neven in februari 2016 escaleerden toen u zwaar werd toegetakeld (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 18.01.2022, p. 17), u sindsdien vreest door één van hen uit de weg geruimd te zullen worden (CGVS, p. 15-18; vragenlijst CGVS, d.d. 15.12.2021, vragen 4 en 5), u het overlijden van uw moeder in november 2017 verdacht vindt en u vermoedt dat u het werkelijke doelwit was geweest toen zij overleed (CGVS, p. 21), en u twee(-en-een-half) jaar geleden nog uitdrukkelijk bedreigd werd door hen (CGVS, p. 21, 23), besloot u pas in september 2021 Albanië te verlaten (CGVS, p. 23) en verliet u Albanië vervolgens pas daadwerkelijk op 27 oktober 2021 (verklaring DVZ, d.d. 15.12.2021, vraag 32). Al die tijd woonde u vlakbij de familieleden waarmee u in conflict bent (CGVS, p. 18; vragenlijst CGVS, vraag 5; verklaring DVZ, vraag 10) en zag u deze familieleden meermaals per dag (CGVS, p. 18, 22). Gevraagd hoe het komt dat u Albanië pas vijf jaar nadat u zwaar werd toegetakeld verliet, antwoordt u weinig zeggend dat u geen duidelijke verklaring kunt geven, dat na elke nacht de zon opnieuw opkomt, men niet alles op voorhand kan weten en alles op zijn tijd komt (CGVS, p. 26). Dergelijke verklaringen zijn niet ernstig. Ook wanneer u gevraagd wordt wat de precieze aanleiding vormde voor uw beslissing om Albanië te verlaten, bent u niet in staat hierover meer duidelijkheid te verschaffen. U stelt dat 'al deze dingen' ertoe leidden dat jullie in september 2021 de beslissing namen Albanië te verlaten. Geconfronteerd met de vaststelling dat u respectievelijk begin 2016 en twee(-enen- half) jaar geleden voor het laatst fysiek en verbaal bedreigd werd, laat u een stilte vallen om vervolgens te antwoorden dat alles op zijn tijd komt en men de dingen

niet kan doen wanneer men wilt maar wanneer het moment aangebroken is (CGVS, p. 23), hetgeen allerm minst enige verduidelijking brengt. Tevens valt op dat u zich al die jaren niet informeerde naar de stand van het strafonderzoek, ondanks het feit dat u heel de tijd voor uw leven gevreesd zou hebben (CGVS, p. 15-18; vragenlijst CGVS, d.d. 15.12.2021, vragen 4 en 5). Pas nadat u en uw echtgenote de beslissing genomen hadden Albanië te verlaten en jullie jullie paspoorten aanvroegen, diende uw advocaat op 28 september 2021 een verzoek om inlichtingen in bij het parket (zie stuk 10; CGVS, p. 23). Uw paspoort en de paspoorten van uw echtgenote en kinderen werden immers uitgegeven op 9, 14 en 17 september 2021 (zie stukken 1-6). Overigens kan uw verklaring dat u reeds eind augustus naar de stand van zaken van het strafonderzoek informeerde (CGVS, p. 11), niet bijgetreden worden gezien uit het verzoek van uw advocaat blijkt dat het pas op 28 september 2021 opgesteld werd. U kwam pas te weten dat het onderzoek geseponneerd was en de daders niet gevonden waren toen het parket op 4 november 2021 het verzoek van uw advocaat beantwoordde (CGVS, p. 12; zie stuk 8). Verder bent u niet in staat te verduidelijken waarom u zich pas in september 2021 – ruim vijf jaar na de feiten – en niet eerder informeerde naar de stand van zaken van het onderzoek. U verklaart hierover louter dat de waaromvraag geen einde kent en alles zijn tijd nodig heeft (CGVS, p. 11). Ook nadat u – volgens u onterecht – geen politiebescherming kreeg van de politie van Kamëz, ondernam u geen verdere stappen teneinde uw fysieke integriteit te vrijwaren. U vraagt zichzelf luidop af wat u nog had kunnen doen toen u nooit antwoord kreeg op uw verzoek om politiebescherming en zegt dat u een beetje meer op uw hoede was en naar uw werk ging (CGVS, p. 26). Van iemand die daadwerkelijk vreest elk moment vermoord te zullen worden door zijn burens, zou men een dergelijke, gelaten houding allerm minst verwachten. Uw houding en gedrag tasten dan ook de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor een aantal van uw neven naar aanleiding van uw conflict met uw oom G. aan.”

Deze vaststellingen worden door verzoekers in het verzoekschrift op generlei afdoende wijze *in concreto* ontkracht, zodat dit pertinent motief onverminderd overeind blijft. Verzoekers brengen hier in het verzoekschrift louter tegenin dat verzoeker er alles aan gedaan heeft om in Albanië te blijven, er niet weg wilde, ook met hulp van de eigen autoriteiten bescherming trachtte te verkrijgen, dat de beschieting op zijn neef de laatste druppel was en waardoor zij beseften dat zij niet langer in Albanië konden blijven. Met deze loutere herhaling van eerdere gezegden en het geven van een *a fortiori* vergoelijking voor de reden van het vertrek slagen verzoekers er echter geenszins in de terechte en in het administratief dossier steun vindende bevindingen, dat verzoeker nog vijf jaar in Albanië verbleef alvorens te vluchten, daarbij vlakbij wonend bij de familieleden waarmee hij in conflict was en die hij dagelijks zag, dat hij jaren niet heeft geïnformeerd naar de stand van het strafonderzoek en dat hij, die vreesde elk moment vermoord te zullen worden door zijn burens, benevens de vraag om politiebescherming geen verdere stappen nam teneinde zijn fysieke integriteit te vrijwaren, te weerleggen.

2.3.8. Voorts blijkt, zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt opgeworpen en toegelicht, dat nergens uit verzoekers verklaringen naar voren komt dat er ook maar enige concrete indicatie is dat er kwaad opzet gemoeid is in het overlijden van zijn moeder of dat de familieleden waarmee hij in conflict is er iets mee te maken hebben:

“Evenmin slaagt u erin aannemelijk te maken dat het overlijden van uw moeder een verband houdt met uw problemen met een aantal van uw familieleden, laat staan dat zij in uw plaats gedood werd, zoals u tracht te laten uitschijnen (CGVS, p. 21). Eerst en vooral valt het op dat u niet op eenduidige wijze over de doodsoorzaak van uw moeder vertelt. Aanvankelijk verklaart u dat ze gedood werd door een stier (CGVS, p. 7), even later klinkt het dat uw moeder ‘zogezegd’ door toedoen van een stier overleed en stelt u ze in mysterieuze omstandigheden overleed (CGVS, p. 17) om vervolgens te stellen dat uw moeder met een scheur in haar keel en haar haar in de war werd aangetroffen in een wei, en dat de aarde in haar omgeving omgewoeld was, waarschijnlijk door de stier (CGVS, p. 20) en daarna nog eens te herhalen dat een stier uw moeder doodde (CGVS, p. 21). In het autopsieverslag, dat u overigens niet neerlegt, zou ook geconcludeerd zijn dat uw moeder omgebracht werd door een stier (CGVS, p. 20). Gevraagd naar de redenen die u ertoe doen besluiten het overlijden van uw moeder mysterieus te noemen of kwaad opzet te vermoeden, haalt u aan dat er in het verleden vele misverstanden en akkefietjes geweest zijn tussen uw ouders en de eigenaar van de stier, G.P./P., en dat enkele dieven die op heterdaad betrapt waren door uw moeder en bijgevolg achter de tralies belandden uw moeder gezegd hadden dat ze hiervoor zou boeten (CGVS, p. 20-21). Gevraagd of er een verband is tussen uw problemen en G. zegt u louter dat het verband is dat zijn stier uw moeder gedood heeft (CGVS, p. 21).”

Dat verzoeker dit uiteraard niet met zekerheid kan bewijzen, dat de omstandigheden van de dood van verzoekers moeder zo geënsceeneerd zijn dat het onmogelijk is om aan te tonen dat zij vermoord werd en dat de samenloop van incidenten en gebeurtenissen verzoeker tot deze conclusie noopte, zoals

verzoekers in het verzoekschrift betogen, is geen ernstig betoog en vermag de pertinente motivering dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat de dood van zijn moeder een verband houdt met zijn problemen, laat staan dat zij in zijn plaats gedood werd, niet in enige zin te doen ombuigen. Zo is hij allerminst eenduidig over de doodsoorzaak, wordt op heden het autopsieverslag nog steeds niet neergelegd en overtuigen de zogenaamde redenen om te besluiten tot een mysterieus overlijden en kwaad opzet niet.

2.3.9. Bovendien en bovenal merkt de Raad op dat verzoekers er niet in slagen aannemelijk te maken dat zij voor de aangehaalde problemen of bij een eventuele herhaling ervan in geval van terugkeer naar het land van herkomst geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren *“indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”*.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Nationale bescherming doelt op het vermogen van het land van herkomst om daden van vervolging of ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, pt. 44).

Uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen, blijkt dat Albanië een beschermingssysteem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle Albanese burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben.

De Raad benadrukt verder dat de bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De Raad onderstreept dat in de bestreden beslissingen wordt erkend dat hervormingen nog steeds nodig zijn, onder meer om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uit beschikbare informatie blijkt dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Uit deze informatie blijkt tevens dat indien de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, *quod non in casu*, er verschillende stappen kunnen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen en dat wangedrag van politieagenten niet zonder meer wordt gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Tevens blijkt dat de laatste jaren in deze context verschillende concrete maatregelen op het terrein werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Ten slotte blijkt nog dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen heeft ondernomen om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden.

Verzoekers brengen geen informatie bij die hier anders over doet denken. Er kan dan ook wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de Albanese autoriteiten aan hun

onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming wordt geboden tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het *non-refoulement* beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Het is bijgevolg aan verzoekers om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Albanese overheden wenden om bescherming te vragen. Zij moeten aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) wenden tot de Albanese overheid voor bescherming.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij, na aangifte bij de politie van het gewelddadig incident van 16 februari 2016, de Albanese autoriteiten niet inlichtte over de feiten die zich nadien zouden hebben voorgedaan en bovendien blijkt uit niets dat de Albanese autoriteiten niet bereid of in staat waren op te treden tegen zijn belagers. In dit verband wordt in de bestreden beslissingen terdege als volgt overwogen:

“Zo liet u na de autoriteiten op de hoogte te brengen van SMS'en die N. u stuurde na het incident van 16 februari 2016 en die volgens u een bewijsstuk vormden (CGVS, p. 12-13), van de bedreiging van N./N.P. diezelfde week dat u uw aangifte moest intrekken (CGVS, p. 24-25) en van de bedreigingen die N., P. en één van hun vaders tegen u uitten zo'n twee-en-een-half jaar geleden (CGVS, p. 21-22, 25). U informeerde de politie niet over de SMS'en van N. omdat u deze ontving nadat u op 17 februari 2016 een verklaring had afgelegd bij de politie en omdat u niet de mogelijkheid gekregen zou hebben dit te doen en evenmin door iemand ondervraagd bent geweest (CGVS, p. 13-14). Vanzelfsprekend kunnen de autoriteiten niet weten dat er nieuwe feiten gebeurd zijn indien u hen hierover niet inlicht. U informeerde de politie niet over de bedreiging van N./N.P. omdat dit geen zin gehad zou hebben en de autoriteiten daar absoluut geen rekening mee gehouden zouden hebben. Dit baseerde u op het feit dat u wist hoe de autoriteiten te werk zouden gaan. Vreemd genoeg zou u zich voor deze toenmalige veronderstelling gebaseerd hebben op het feit dat de daders momenteel nog altijd vrij rondlopen (CGVS, p. 25), hetgeen geen steek houdt gezien de feiten op dat moment nog maar net plaatsgevonden hadden en het onderzoek lopende was. Over de bedreiging van twee-en-een-half jaar geleden informeerde u de autoriteiten niet omdat de politie u niet serieus genomen zou hebben. Deze veronderstelling baseert u op het feit dat er geen oplossing gevonden werd in uw zaak, ondanks het feit dat er luidens uw verklaringen voldoende bewijzen aanwezig geweest zouden zijn (CGVS, p. 22). Opnieuw dient aangestipt te worden dat ook deze verklaring geen steek houdt, gezien u volgens uw verklaringen twee-en-een-half jaar geleden nog in de veronderstelling verkeerde dat het politieonderzoek liep. U kwam immers pas in november 2021 te weten dat de zaak geseponneerd was en de daders niet gevat werden. Al die tijd was u aan het wachten op de resultaten van het onderzoek, zo verklaart u (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met deze vaststellingen, antwoordt u weinigzeggend dat u hoopte, dat alles op zijn tijd gebeurt en herhaalt u dat een verbale bedreiging aangeven een maat voor niets geweest zou zijn en dat u wist hoe de politie van Kamëz gereageerd zou hebben, hetgeen louter een cirkelredenering is. U voegt daaraan toe dat u

zichzelf moe gemaakt zou hebben en dat u op deze manier nog meer strijd gecreëerd zou hebben (CGVS, p. 22). Dergelijke overwegingen kunnen uw nalaten niet rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet of niet correct op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet adequaat optreden. Door hen over verschillende gebeurtenissen en elementen niet op de hoogte te brengen, verhinderde u bovendien het onderzoek.

Bovendien blijkt uit niets dat de Albanese autoriteiten niet bereid of in staat waren op te treden tegen uw belagers. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde stukken blijkt weliswaar dat de daders van de aanval waarvan u het slachtoffer werd niet gevat werden, maar dat de politie wel degelijk actie ondernam. Zo werden uw verklaringen afgenomen, verzamelde de politie bewijzen, ondervroeg ze getuigen en stuurde de politieofficier de zaak door naar de procureur (CGVS, p. 11-12, 24, 25). U verklaart hierover zelf dat de politie van Tirana goed werk leverde (CGVS, p. 7). De vaststelling dat u zelf de autoriteiten niet informeerde over nieuwe gebeurtenissen, onderstreept alleen maar het ongeloofwaardig karakter van uw bewering dat in Albanië voor u geen bescherming beschikbaar is. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat bepaalde misdrijven niet (volledig) worden opgelost kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen, ...) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Dat de politie van Kamëz u geen politiebescherming toekende (CGVS, p. 7), betekent op zich niet dat afdoende bescherming niet voorhanden zou zijn. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval. Dat u geen antwoord kreeg op een brief die u naar de toenmalige Minister van Binnenlandse Zaken S.I. zond (CGVS, p. 23), is irrelevant. U dient de daarvoor bestemde procedures te hanteren om bescherming te verkrijgen. Dat de familieleden waarmee u in conflict bent in het voordeel zouden zijn omdat zij mensen omkopen (CGVS, p. 23, 25) en dat de voormalige volksvertegenwoordiger en burgemeester N.P. (CGVS, p. 6) via zijn kennissen bij de politie invloed zou hebben uitgeoefend in uw nadeel is een blote bewering die u op geen enkele manier in concreto staft (CGVS, p. 26) en die evenmin afbreuk doet aan voornoemde vaststellingen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen en de door u neergelegde stukken dat de politie wel degelijk optrad. Overigens kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van uw verzoek om bescherming aan de politie van Kamëz: u verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud immers geen contacten meer gehad te hebben met de politie in Albanië na het afleggen van uw verklaring bij de politie van Tirana op 17 februari 2016 (CGVS, p. 24). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen over uw contacten met de politie in Albanië, stelt u dat u na uw bezoek aan de politie van Kamëz geen contact meer heeft gehad met de politie in Albanië (CGVS, p. 27). Het louter herhalen van uw latere verklaringen doet echter geen afbreuk aan deze duidelijke tegenstrijdigheid. Bovendien legt u geen begin van bewijs neer van uw verzoek om politiebescherming bij de politie van Kamëz, hoewel u daar expliciet om gevraagd werd en u verklaart dat dat er heel veel documenten zijn (CGVS, p. 27-28)."

Het klopt, zoals verzoekers opperen in het verzoekschrift, dat verzoeker in eerste instantie wel degelijk de hulp inriep van de eigen autoriteiten, dit door een klacht in te dienen bij de politie van Tirana naar aanleiding van het geweldsincident op 16 februari 2016, hetgeen ook wordt gestaafd. Echter, dat er een vermeend onderzoek werd gevoerd maar dat geen concrete daden en/of beschermingsmaatregelen werden getroffen, strookt dan weer geenszins met verzoekers eerdere verklaringen en met de pertinente overwegingen zoals hierboven aangehaald. Daarnaast betekent het feit dat de politie van Kamëz verzoeker niet de gevraagde, overigens niet gestaafde, bescherming toekende niet, zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt aangehaald, dat afdoende bescherming niet voorhanden zou zijn. Dat verzoekers op den duur geen geloof meer hadden in de Albanese autoriteiten en vreesden dat een bijkomende klacht opnieuw op een sisser zou aflopen, zij waren toen evenwel nog niet op de hoogte van het resultaat van de klacht, en de belagers nog agressiever zou maken, kan in de gegeven omstandigheden niet worden bijgetreden. Immers is gebleken dat de politie naar aanleiding van de klacht uit 2016 wel degelijk optrad, dat verzoeker tot in 2021 en nadat de beslissing gevallen was Albanië te verlaten, wachtte om te polsen naar het resultaat van het weliswaar geseponeerde strafonderzoek en dat het doel van een klacht bij de politie net het voorkomen of oplossen van problemen is. Indien de autoriteiten niet officieel op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze

hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden, en door het nalaten van verzoeker door de politie van nadere gebeurtenissen en elementen niet op de hoogte te brengen, verhinderde hij bovendien het onderzoek. Verzoekers tonen niet in het minst aan dat, door aldus te oordelen, de verwerende partij zich absoluut niet heeft kunnen inleven in de leefwereld van verzoekers. Dat verzoekers, gelet op de corruptie, geen vertrouwen hebben in de Albanese politie, kan in het licht van hun verklaringen en de voorliggende objectieve informatie, moeilijk voor waar worden genomen. Zij tonen ook geenszins aan dat er in hun specifieke geval sprake zou zijn van corruptie en, indien dit wel het geval zou zijn, dat zij stappen zouden hebben ondernomen om hiertegen op te treden. Verzoekers tonen verder ook niet aan, in tegenstelling tot wat zij in het verzoekschrift voorhouden, dat zij een bijzonder specifiek en kwetsbaar profiel hebben. Zo is niet gebleken dat zij verwikkeld zijn in een bloedwraak en zij laten verder na te concretiseren waarom zij een bijzonder specifiek of kwetsbaar profiel zouden hebben en hoe dit hen recht zou geven op het verwerven van een internationale beschermingsstatus.

2.3.10. Waar verzoekers nog aanstippen dat zij al hun problemen en vrees erg uitgebreid uiteen hebben gezet, ondersteund van tal van documenten, wijst de Raad erop dat de verwerende partij terdege rekening heeft gehouden met al de verklaringen, geopperde vrees en voorgelegde documenten. De door verzoekers neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen opgenomen, pertinente en terechte redenen, die door verzoekers overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan al het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoekers niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te betwisten. Uw paspoort, de paspoorten van uw echtgenote en kinderen, uw gezinssamenstellingsattest en de kopie van uw huwelijksakte bevestigen uw identiteit, nationaliteit en gezinssamenstelling, die hier niet ter discussie staan. Het proces-verbaal van uw verklaringen afgelegd op het politiecommissariaat in Tirana en de foto's van uw verwondingen ondersteunen uw verklaringen over de fysieke agressie waarvan u het slachtoffer werd op 16 februari 2016, hetgeen evenmin in voorliggende beslissing in twijfel getrokken wordt. Het proces-verbaal toont voorts aan dat de politie uw verklaringen afnam. Het verzoek van uw advocaat gericht aan het parket van het arrondissement Tirana en het antwoord van het Parket werden reeds besproken in het kader van uw houding en kunnen daarnaast zoals reeds aangestipt niet aantonen dat u niet op voldoende bescherming kan rekenen van de Albanese autoriteiten. Integendeel, het antwoord van het Parket toont aan dat er een onderzoek geopend werd. Het artikel over het overlijden van uw moeder ondersteunt uw verklaring dat uw moeder overleden is, maar toont niet aan dat er kwaad opzet in het spel was. Integendeel, het artikel vermeldt dat er geen indicaties van het gebruik van geweld waren toen haar lichaam ontdekt werd. Daarnaast zegt het artikel niets over een eventuele band tussen het overlijden van uw moeder en uw problemen. Evenmin toont het artikel aan dat u niet over beschermingsmogelijkheden zou beschikken in Albanië. Integendeel, het artikel vermeldt dat de politie ter plaatse is gekomen en een onderzoek heeft ingesteld om de omstandigheden waarin uw moeder overleed op te helderen. De artikels over de aanslag op P. in augustus 2021 ondersteunen uw verklaringen hierover maar tonen evenmin aan dat u niet over voldoende beschermingsmogelijkheden zou beschikken in Albanië. Ook deze artikels liggen in lijn met de conclusies van het Commissariaat-generaal dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Ze vermelden immers dat naar aanleiding van de feiten een politieonderzoek gestart werd."

2.3.11. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.12. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoekers niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetbepalingen. Uit niets blijkt dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.13. Waar verzoekers aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekers neergelegde documenten, van

algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en van alle dienstige stukken. Ook kregen verzoekers tijdens hun persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal de kans om de redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers op een individuele en objectieve wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal zeer snel en zeer onzorgvuldig tot de bestreden beslissingen is gekomen, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.14. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.15. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoekers geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers' verzoeken om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.16. Waar verzoekers uiterst subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS